

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

22. listopada 2014.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – Prihodi od igara na sreću – Razlika u oporezivanju dobitaka ostvarenih u inozemstvu i onih koji su ostvareni u nacionalnim kasinima“

U spojenim predmetima C-344/13 i C-367/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija), odlukama od 28. svibnja 2013., koje je Sud zaprimio 24. lipnja i 1. srpnja 2013., u postupcima

Cristiano Blanco (C-344/13),

Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

protiv

Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Ilešić, predsjednik vijeća, A. Ó Caoimh, C. Toader (izvjestiteljica), E. Jarašić, i C. G. Fernlund, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: A. Calot Escobar

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za C. Blanca i P. Fabrettija, M. Rosa i S. Cristaldi, *avvocati*,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. De Bellisa, *avvocato dello Stato*,
- za belgijsku vladu, L. Van den Broeck i J.-C. Halleux, u svojstvu agenata, uz asistenciju P. Vlaemminck i R. Verbeke, *advocaten*,
- za Europsku komisiju, D. Recchia i W. Roels, u svojstvu agenata,

odluživši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegova mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjevi za prethodne odluke odnose se na tumačenje članaka 46. i 49. UEZ-a koji su postali članci 52. i 56. UFEU-a.

2 Zahtjevi su upućeni u okviru dvaju postupaka, Blanco odnosno Fabretti protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (u daljnjem tekstu: Agenzia) povodom njihove porezne obavijesti.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprežavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma (SL L 309, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 116.) u članku 2. stavku 1. točki 3. podtočki (f) određuje da se primjenjuje na kasina.

Talijansko pravo

4 Članak 67. stavak 1. točka (d) Uredbe predsjednika Republike br. 917 kojim se odobrava pročišćeni tekst Zakona o prihodima (decreto del Presidente della Repubblica n. 917 – approvazione del testo unico delle imposte sui redditi) od 22. prosinca 1986. (redovni dodatak GURI-ju br. 302 od 31. prosinca 1986.), u verziji koja je bila na snazi u vrijeme glavnog postupka (u daljnjem tekstu: DPR 917/86), „dobitke na lutrijama, nagradnim igrama, javnim igrama i klađenjima te nagrade na natjecanjima i izvlačenjima“ izjednačava s ostalim prihodima te ih uključuje u osnovicu poreza na dohodak.

5 Članak 69. stavak 1. te uredbe precizira da nagrade i dobici iz članka 67. stavka 1. točke (d) „čine prihod koji se oporezuje u punom iznosu tijekom poreznog razdoblja bez ikakvih odbitaka“.

6 Članak 30. prvi stavak Uredbe predsjednika Republike br. 600 od 29. rujna 1973. kojom se uvode zajedničke odredbe u području utvrđivanja poreza na dohodak (redovni dodatak GURI-ju br. 268 od 16. listopada 1973.) određuje:

„[...] dobici na izvlačenjima, natjecanjima, lutrijama i klađenjima koje isplaćuju država, pravne osobe javnog ili privatnog prava i osobe iz prvog stavka članka 23. ove uredbe predmet su oporezivanja na izvoru s mogućnošću povrata, isključujući slučaj u kojem druge odredbe već predviđaju povrat na izvoru. Oporezivanje na izvoru ne primjenjuje se ako ukupna vrijednost nagrada ne prelazi 50.000 lira [25,82 eura]; ako ona prelazi taj prag, iznos se u potpunosti oporezuje.“

7 Ta se odredba, međutim, ne primjenjuje na dobitke koje isplaćuju talijanska kasina jer je na temelju članka 30. sedmog stavka te uredbe porez na dobitke koje isplaćuju ti subjekti sadržan u porezu na predstave koji je postao porez na zabavu, a uveden je Zakonom od 26. veljače 1999. (GURI br. 59 od 12. ožujka 1999., str. 5.).

8 Osim toga, na temelju članka 3. Uredbe predsjednika Republike br. 640 o porezu na predstave (decreto del Presidente della Repubblica n. 640 – imposta sugli spettacoli) od 26. listopada 1972. (redovni dodatak GURI-ju br. 292 od 11. studenoga 1972.), kako je izmijenjen Zakonom od 26. veljače 1999., kasina koja su obvezna platiti porez na zabavu oslobođena su obveze da taj porez naplate od gledatelja, sudionika i sudionika u klađenju. Poreznu osnovicu čine iznos prodanih ulaznica, stvarna pozitivna razlika između iznosa koji se dnevno naplati za igre i onog koji se isplati igračima kao dobitak te ostali prihodi vezani za igre.

Glavni postupak i prethodno pitanje

Predmet C-344/13

9 Agenzia je 1. prosinca 2011. uputila C. Blancu tri porezne obavijesti u kojima mu prigovara da nije podnio prijavu poreza na dohodak za sve porezne godine od 2007. do 2009. kao i da 2007. nije prijavio iznos od 410.227 eura, 2008. iznos od 25.969 eura te 2009. iznos od 46.028 eura, koji odgovaraju dobitima ostvarenima u kasinima u drugim državama članicama kao i trećim državama. Isti je da je te iznose trebalo uključiti u oporezivi prihod C. Blanca jer oni čine „ostale prihode“ u smislu članka 67. stavka 1. točke (d) DPR-a 917/86. Posljedično, C. Blancu ponovno je izračunat porez u iznosu od 488.703,16 eura za 2007., 23.919,86 eura za 2008. i 41.291,89 eura za 2009. na ime poreza na dohodak fizičkih osoba, porasta poreza i novčanih kazni.

10 C. Blanco podnio je nekoliko tužbi protiv te porezne obavijesti. Ti su postupci spojeni zbog povezanosti u pogledu predmeta i osobe tužitelja u glavnom postupku. Potonji, s jedne strane, smatra da podatke na kojima se temelji Agenzia treba uzeti u obzir s oprezom jer su preuzeti s internetske stranice na kojoj su dobiti izraženi u bruto iznosu i ne uzima se u obzir niz elemenata koji utječu na te dobitke poput *stackinga*, gubitaka i troškova. S druge strane isti je da porezne obavijesti krše načelo zabrane dvostrukog oporezivanja utvrđeno u međunarodnim sporazumima te se poziva na članak 2. Modela konvencije OECD-a o dohotku i imovini, načelo slobodnog pružanja usluga predviđeno u članku 56. UFEU-a i načelo zabrane diskriminacije iz članka 21. Povelje EU-a o temeljnim pravima kao i na članke 18. i 49. UFEU-a. C. Blanco tvrdi da je diskriminiran jer su dobiti koji su ostvareni u Italiji izuzeti od obveze prijavljivanja i nisu oporezivi porezom na dohodak jer su na izvoru oporezovani zamjenskim porezom na zabavu te zbog toga što su dobiti koji su ostvareni u drugim državama već oporezovani na izvoru u potonjima i ne smiju se oporezovati u Italiji.

11 Na tom se temelju C. Blanco poziva na predmet koji smatra sličnim, a koji je doveo do presude Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), u kojoj je Sud presudio da je protivno članku 49. UEZ-a zakonodavstvo države članice prema kojem se dobiti od igara na sreću organiziranih u drugim državama članicama smatraju prihodom koji je oporeziv porezom na dohodak, dok dobiti od igara na sreću organizirani u dotičnoj državi članici nisu oporezivi. Smatra da sud koji je uputio zahtjev treba odbiti primijeniti nacionalni propis jer je diskriminatorne prirode koja je u suprotnosti s člankom 56. UFEU-a.

12 Agenzia osporava osnovanost tužbe u glavnom postupku i zahtijeva njezino odbijanje. Isti je da je djelovala sukladno zakonodavstvu na snazi i općenito se poziva na detaljno obrazloženje porezne obavijesti u kojem je naznačilo da je tužitelj iz glavnog postupka propustio prijaviti prihode za dotična porezna razdoblja.

13 Sud koji je uputio zahtjev odbija tužbeni zahtjev vezan za dvostruko oporezivanje smatrajući da valja razlikovati porez kojega su oslobođena kasina i porez koji treba platiti osoba koja je ostvarila dobitak. Naime, fiskalni doprinosi kasina i osoba koje su ostvarile dobitak ubiru se na temelju različitih poreza.

14 Iako taj sud priznaje da postoji razlika u poreznom tretmanu između dobitaka od igara na sreću ostvarenih u Italiji i onih koji su ostvareni u drugoj državi članici, ta se razlika smatra zabranjenom diskriminacijom samo ako nema razloga kojima se ona može opravdati.

15 Taj sud tvrdi da se, čitajući sudsku praksu Suda, takva razlika u tretmanu može smatrati opravdanom ako potpada pod odredbu koja predviđa izričito odstupanje kao što je članak 52. UFEU-a, na koji upućuje članak 62. UFEU-a, a čiji je cilj zajamčiti javni poredak, javnu sigurnost ili

javno zdravlje, održavaju?i uskla?enost s na?elom proporcionalnosti i osiguravaju?i u?inkovito ostvarenje cilja na koherentan i sustavan na?in.

16 Prema sudu koji je uputio zahtjev, namjera talijanskog zakonodavstva u ovom slu?aju nije zaštititi nacionalna kasina, ve? obeshrabriti praksu pranja novca i vlastitog pranja novca u inozemstvu kao i ograni?iti odljev u inozemstvo odnosno ulazak u Italiju kapitala ?ije se porijeklo ne može kontrolirati.

17 Taj sud isti?e kako je potrebno da Sud precizno ocijeni razloge koji su nacionalnog zakonodavca naveli na donošenja takvog propisa te da talijanska vlada objasni zašto je odlu?ila oporezovati dobitke od igara na sre?u ostvarene u inozemstvu.

18 U takvim okolnostima Commissione tributaria provinciale di Roma odlu?io je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljede?e prethodno pitanje:

„Je li obveza prijavljivanja i oporezivanje dobitaka ostvarenih u kasinima države ?lanice Europske unije osoba koje su talijanski rezidenti, kako je predvi?eno u ?lanku 67. [stavku 1.] to?ki (d) [DPR?a 917/86], protivna ?lanku [56. UFEU-a] ili je u smislu ?lanka [52. UFEU-a] treba smatrati opravdanom razlozima javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja?“

Predmet C?367/13

19 Agenzia je 6. prosinca 2011. P. Fabrettiju uputila poreznu obavijest za 2009. u kojoj traži pla?anje iznosa od 45.327,48 eura jer je propustio prijaviti iznos od 52.000 eura koji je dobio igraju?i poker u kasinu u drugoj državi ?lanici.

20 P. Fabretti iz istih razloga kao i C. Blanco osporava tu poreznu obavijest i protiv nje je podnio tužbu. Agenzia protiv njega isti?e argumente analogne onima koje je istaknula protiv C. Blanca.

21 La Commissione tributaria provinciale di Roma na sli?an na?in kao u predmetu C-344/13 obrazlaže potrebu za prethodnom odlukom. Odlu?io je prekinuti postupak i postaviti Sudu pitanje identit?no onomu koje je postavljeno u tom zahtjevu.

22 Rješenjem predsjednika Suda od 11. srpnja 2013. predmeti C?344/13 i C?367/13 spojeni su u svrhu pisanog i usmenog postupka kao i presude.

O prethodnom pitanju

23 Svojim jedinim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li ?lanke 52. i 56. UFEU-a tuma?iti u smislu da im je protivno zakonodavstvo države ?lanice prema kojem se dobiti ostvareni u njezinim nacionalnim kasinima ne oporezuju porezom na dohodak, dok se oni koji su ostvareni u drugim državama ?lanicama oporezuju tim porezom, te može li se takva razlika u tretmanu opravdati razlozima javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.

24 Na po?etku valja precizirati da, iako je izravno oporezivanje u nadležnosti država ?lanica, one ga unato? tome trebaju izvršavati u skladu s pravom Unije (u tom smislu vidjeti presudu Lindman, EU:C:2003:613, t. 18. i navedenu sudsku praksu).

25 Sud koji je uputio zahtjev u prvom se redu pita predstavlja li doti?ni nacionalni propis iz glavnog postupka ograni?enje slobodnog pružanja usluga.

26 U tom pogledu valja podsjetiti da slobodno pružanje usluga, predvi?eno u ?lanku 56. UFEU-a, nalaže ne samo zabranu svake diskriminacije pružatelja usluga s poslovnim nastanom u drugoj

državi članici na temelju njegove nacionalnosti nego i ukidanje svakog ograničenja, čak i ako se ono jednako primjenjuje na domaće pružatelje usluga kao i na one iz drugih država članica, koje po svojoj prirodi zabranjuje, otežava ili čini manje privlačnim djelatnosti pružatelja usluge koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici u kojoj zakonito pruža istovjetne usluge (vidjeti osobito presudu *Dirextra Alta Formazione*, C-523/12, EU:C:2013:831, t. 21. i navedenu sudsku praksu).

27 Odredbe UFEU-a o slobodnom pružanju usluga odnose se, kao što je to Sud već presudio, na aktivnost koja se sastoji u omogućivanju korisnicima da uz naplatu sudjeluju u kockanju (presuda *Zenatti*, C-67/98, EU:C:1999:514, t. 24. i navedena sudska praksa). Nadalje, od slobode pružanja usluga imaju koristi i pružatelji i korisnici usluga (presuda *Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, t. 51. i navedena sudska praksa).

28 U glavnom postupku iz utvrđenja suda koji je uputio zahtjev kao i iz očitovanja talijanske vlade proizlazi da nacionalni propis dobitke ostvarene u kasinima koja se nalaze u Italiji podvrgava oporezivanju na izvoru koje se sastoji u oporezivanja tih kasina. Preciznije rečeno, dobitci ostvareni u nacionalnim kasinima predmet su poreza koji se računa u odnosu na razliku između iznosa koji su naplaćeni za pristup igrama i onih koji su isplaćeni igračima za ostvarene dobitke. Talijanska vlada pojašnjava da su dobitci ostvareni u kasinima koja se nalaze u Italiji izuzeti od poreza na dohodak u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja istih iznosa, i to ulaznog u kasinima i izlaznog kod igrača.

29 Naprotiv, dobitci od igara na sreću ostvareni u kasinima s poslovnim nastanom u inozemstvu smatraju se prihodima. Ti se prihodi moraju iskazati u poreznoj prijavi i stoga se moraju oporezovati porezom na dohodak.

30 Stoga taj nacionalni propis, pridržavajući povlasticu izuzeća od poreza na dohodak samo za dobitke od igara ostvarene u dotičnoj državi članici, podvrgava pružanje usluga koje se sastoje u organizaciji kockanja uz naplatu drukčijem poreznom tretmanu ovisno o tome pruža li se navedena usluga u toj državi ili u drugim državama članicama (u tom smislu vidjeti presudu *Laboratoires Fournier*, C-39/04, EU:C:2005:161, t. 15. i navedenu sudsku praksu).

31 Osim toga, kako isti tužitelji u glavnom postupku i Europska komisija, razlika u poreznom tretmanu na temelju koje se samo dobitci od igara ostvareni u drugoj državi članici smatraju oporezivim prihodima čini odlazak u drugu državu članicu u svrhu igranja igara na sreću manje privlačnim. Naime, korisnike dotičnih usluga koji borave u državi članici koja predviđa takvu razliku u tretmanu odvraća se od sudjelovanja u takvim igrama čiji organizatori imaju poslovni nastan u drugim državama članicama, vodeći računa o važnosti koju za njih ima mogućnost dobivanja poreznih izuzeća (vidjeti po analogiji presude *Vestergaard*, C-55/98, EU:C:1999:533, t. 21. kao i *Komisija/Danska*, C-150/04, EU:C:2007:69, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

32 Okolnost da su pružatelji usluga igara s poslovnim nastanom u toj državi članici podložni oporezivanju kao i organizatori kockanja ne čini zakonodavstvo iz glavnog postupka manje diskriminatornim jer taj porez nije, kako isti sud koji je uputio zahtjev, analogan porezu na dohodak koji se primjenjuje na dobitke poreznog obveznika ostvarene u igrama na sreću organiziranim u drugim državama članicama (vidjeti u tom smislu presudu *Lindman*, EU:C:2003:613, t. 22.).

33 Prema tome, nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka stvara diskriminatorno ograničenje slobodnog pružanja usluga zajamčenog člankom 56. UFEU-a, ne samo u pogledu pružatelja nego i korisnika tih usluga.

34 U drugom redu valja provjeriti može li se to diskriminatorno ograničenje opravdati.

35 Sud koji je uputio zahtjev i talijanska vlada napominju da je cilj nacionalnog propisa iz glavnog postupka spriječiti pranje novca i vlastito pranje novca u inozemstvu kao i ograničiti odljev u inozemstvo odnosno ulazak u Italiju kapitala čije se porijeklo ne može sa sigurnošću utvrditi.

36 Kao što to istiše ta vlada, Sud je opetovano presudio da propisi o igrama na sreću pripadaju područjima u kojima postoje znatne moralne, religijske i kulturne razlike između država članica. U nedostatku usklađenosti tog područja na razini Unije, na svakoj je državi članici da u tim područjima prema vlastitim vrijednostima ocijeni koji zahtjevi čine zaštitu dotičnih interesa (vidjeti osobito presude Stanleybet International i dr., C-186/11 i C-209/11, EU:C:2013:33, t. 24. kao i Digibet i Albers, C-156/13, EU:C:2014:1756, t. 24.).

37 Međutim, iako je Sud već prepoznao određeni broj važnih razloga od općeg interesa na koje se može pozvati da bi se opravdalo ograničenje slobode pružanja usluga, među kojima su zaštita potrošača, borba protiv prijevara i sprežavanje društvenih problema povezanih s igrama, na te se ciljeve ne može pozvati da bi se opravdala diskriminatorna ograničenja (presuda Komisija/Španjolska, C-153/08, EU:C:2009:618, t. 36. i navedena sudska praksa).

38 Također, diskriminatorno ograničenje u skladu je s pravom Unije samo ako je obuhvaćeno izričitom derogatornom odredbom poput članka 52. UFEU-a, na koji upućuje članak 62. UFEU-a i čiji je cilj zajamčiti javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje (u tom smislu vidjeti osobito presude Komisija/Njemačka, C-546/07, EU:C:2010:25, t. 48. i navedenu sudsku praksu kao i Dicking i Ömer, C-347/09, EU:C:2011:582, t. 79.).

39 Posljedično, nacionalno zakonodavstvo poput onoga iz glavnog postupka može se opravdati samo u mjeri u kojoj slijedi ciljeve zaštite javnog poretka, javne sigurnosti i javnog zdravlja u smislu članka 52. UFEU-a. Nadalje, valja podsjetiti da ograničenja koja su nametnule države članice moraju biti proporcionalna. Stoga nacionalno pravno uređenje može jamčiti ostvarenje navedenog cilja samo ako zaista dosljedno i sustavno odražava nastojanje za postizanjem tog cilja (u tom smislu vidjeti presude Engelmann, C-64/08, EU:C:2010:506, t. 35. kao i Pfleger i dr., C-390/12, EU:C:2014:281, t. 43. i navedenu sudsku praksu).

40 Utvrđivanje ciljeva nacionalnog zakonodavstva u okviru spora o kojem odlučuje Sud na temelju članka 267. UFEU-a u nadležnosti je suda koji je uputio zahtjev. Nadalje, na tom je sudu da provjeri ispunjavaju li ograničenja uvjete koji proizlaze iz sudske prakse Suda u pogledu svoje proporcionalnosti (u tom smislu vidjeti presudu Pfleger i dr., EU:C:2014:281, t. 47. i 48. kao i navedenu sudsku praksu).

41 Što se tiče ciljeva na koje se poziva talijanska vlada, a koji se odnose na sprežavanje pranja novca kao i ograničavanje odljeva u inozemstvo odnosno ulaska u Italiju kapitala čije se porijeklo ne može sa sigurnošću utvrditi, i bez potrebe utvrđivanja mogu li se ti ciljevi podvesti pod pojam javnog poretka, dovoljno je utvrditi da, kao što to proizlazi iz sudske prakse Suda, tijela države članice ne mogu valjano općenito i bez razlike pretpostaviti da se tijela i subjekti u drugoj državi članici bave kriminalnim aktivnostima (u tom smislu vidjeti presudu Komisija/Španjolska, EU:C:2009:618, t. 39. i navedenu sudsku praksu).

42 Zatim valja istaknuti da, kao što to primjećuje Europska komisija, talijanska vlada nije podnijela dokaz da je, čak i ako doseže povećane iznose, prihod od organiziranog kriminaliteta u Italiji u cijelosti ili većinom ostvaren u inozemstvu.

43 Nadalje, činjenica općenitog isključenja od povlastice poreznog oslobođenja doima se neproporcionalnom jer prelazi ono što je nužno za borbu protiv pranja novca, a u tom su pogledu državama članicama na raspolaganju druga sredstva, poput Direktive 2005/60, čiji je cilj borba

protiv pranja novca i koja se na temelju ?lanka 2. stavka 1. to?ke 3. podto?ke (f) primjenjuje i na kasina.

44 Naposljetku, ne mo?e se isklju?iti da borba protiv ovisnosti o igrama na sre?u potpada pod zaštitu javnog zdravlja (u tom smislu vidjeti presudu Komisija/Španjolska, EU:C:2009:618, t. 40. i navedenu sudsku praksu) te bi na tom temelju bilo mogu?e opravdati diskriminatorno ograni?enje slobodnog pružanja usluga.

45 Naime, kako to isti?e belgijska vlada, Sud je više puta utvrdio posebnu prirodu područja igara na sre?u u kojem, za razliku od uspostave slobodnog, neometanog tržišnog natjecanja u okviru tradicionalnog tržišta, primjena takvog natjecanja unutar tog vrlo posebnog tržišta, to jest izme?u više operatera koji imaju odobrenje za organizaciju istih igara na sre?u, mo?e uzrokovati štetan u?inak zbog toga što su operateri skloni natjecanju u inovativnosti da bi svoju ponudu u?inili što privla?nijom u odnosu na onu svojih konkurenata i tako pove?ali troškove korisnika vezano za igre kao i opasnost da o njima postanu ovisni (vidjeti osobito presude Pfleger i dr., EU:C:2014:281, t. 46. i navedenu sudsku praksu kao i Digibet i Albers, EU:C:2014:1756, t. 31. i navedenu sudsku praksu).

46 Me?utim, u okolnostima poput onih iz glavnog postupka oporezivanje države ?lanice dobitaka ostvarenih u kasinima u drugim državama ?lanicama i oslobo?enje onih ostvarenih u kasinima koja se nalaze na njezinu državnom području nije prikladno da bi se na dosljedan na?in zajam?ilo ostvarenje cilja borbe protiv ovisnosti o igrama na sre?u jer to oslobo?enje mo?e potaknuti potroša?e da sudjeluju u igrama na sre?u koje im omogu?uju da se koriste takvim oslobo?enjem (u tom smislu vidjeti presudu Komisija/Španjolska, EU:C:2009:618, t. 41.).

47 Slijedi da diskriminacija iz glavnog postupka nije opravdana u smislu ?lanka 52. UFEU-a.

48 Prema tome, iz prethodnih razmatranja proizlazi da na postavljeno prethodno pitanje valja odgovoriti da ?lanke 52. i 56. UFEU-a treba tuma?iti u smislu da im je protivno zakonodavstvo države ?lanice prema kojem se dobitci ostvareni u kasinima koja se nalaze u drugim državama ?lanicama oporezuju porezom na dohodak, a istog su poreza oslobo?eni sli?ni prihodi ostvareni u kasinima koja se nalaze na njezinu državnom području.

Troškovi

49 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenoga, Sud (tre?e vije?e) odlu?uje:

?lanke 52. i 56. UFEU-a treba tuma?iti u smislu da im je protivno zakonodavstvo države ?lanice prema kojem se dobitci ostvareni u kasinima koja se nalaze u drugim državama ?lanicama oporezuju porezom na dohodak, a istog su poreza oslobo?eni sli?ni prihodi ostvareni u kasinima koja se nalaze na njezinu državnom području.

Potpisi

** Jezik postupka: talijanski